

Viure la vellesa amb pau i serenitat

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El papa Francesc ha instituït enguany la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent Gran, que se celebra aquest diumenge dia 25 de juliol. Tot i així, com que coincideix amb la festa de Sant Jaume, l'Església ho celebrarà demà, dilluns dia 26.

Per què el Papa ha volgut instituir aquesta jornada? Perquè aquest col·lectiu, moltes vegades, és oblidat i en aquest temps de pandèmia són els qui n'han patit més les conseqüències. I com diu ell mateix: «[...] són també les paraules que com a bisbe de Roma i com a ancià igual que tu m'agradaria dirigir-te [...]»; per tant, el Sant Pare també forma part d'aquest grup de gent gran i així ho manifesta.

Ha estat, i encara dura, un temps molt difícil per a la gent gran, no han pogut sortir de casa, els qui viuen en residències encara menys i han patit moltíssim la solitud, la malaltia i la mort. Els avis no han pogut ni veure ni abraçar els fills i nets i, alguns, han viscut aquest temps com si fos el final de la humanitat, perquè per a ells, que ja es troben en el tram final de la seva vida, encara ha estat més difícil d'entendre i de suportar.

El Sant Pare, però, els envia un missatge d'esperança quan diu: «Vosaltres sabeu que el Senyor és etern i que mai no es jubila. Mai.» I també els anima a anunciar l'evangeli als joves i als més petits, perquè això és la seva vocació i mai no hi ha una edat per a jubilar-se'n.

Quan aquesta pandèmia s'hagi acabat ens haurem de reconstruir, i tots som necessaris, especialment la gent gran. El Papa parla de tres pilars: els somnis, la memòria i la pregària. Vosaltres, els avis, podeu com-

partir els vostres somnis amb els nets, perquè encara que vosaltres potser no els podeu dur a terme, qui sap si ells ho poden fer!

El papa Francesc diu: «Els somnis [...] estan entrellaçats amb la memòria» i la missió dels ancians és portar la memòria als altres, la memòria del que han viscut, de la seva història. Tot i que, de vegades, pot semblar que els joves no fan cas de les històries de la gent gran, en el fons és una llavor que queda sembrada en el seu cor i dona fruit quan arriba el moment.

I què cal dir de la pregària? La pregària és el que ens sosté i ens ajuda en tants moments de dificultat! I vosaltres, avis, segur que pregueu molt pels fills i nets que potser no ho fan. Sort en tenen, ells, de la vostra pregària confiada!

Acabo amb el lema d'aquesta jornada: «Jo soc amb tu dia rere dia». Que així sigui, que el Senyor us acompanyi i us ajudi a viure la vellesa amb pau i serenitat.

